

Rosa 'Reine des Violettes'

róża 'Reine des Violettes'

Grupa Hybrid Perpetual

Interesująca, stara róża należąca do grupy remontantów, o urokliwych, intensywnie słodko pachnących kwiatach. Nazwa odnosi się do barwy kwiatów. Krzewy zwykle wąskie, wzniesione. Rosną dość silnie, osiągają nawet do 2 m wysokości przy ok. 1 m szerokości. Pędy zielone, pozbawione kolców, bardzo długie, wymagające podpierania. Można je nisko, prawie poziomo rozkładać np. na linach rozpiętych pomiędzy słupami. Liście jasnozielone, matowe, duże. Kwiaty duże, średnicy ok. 10 cm, umieszczone pojedynczo lub po kilka w kwiatostanach na szczytach niezbyt długich gałązek wyrastających wzdłuż ubiegłorocznych lub tegorocznych, długich pędów. Kwiaty zbudowane z ok. 75 dosyć drobnych płatków układających się w ćwierćrozetowy kształt wokół „zielonego oczka”. Barwa płatków różowioletowa z nieco sinym cieniem, na zewnątrz lekko srebrzysta, nieco zmienna w zależności od roku, przebiegu pogody, nasłonecznienia, ilości wody, nawożenia. Kwiaty pojawiają się dość obficie w czerwcu i potem słabiej do późnej jesieni. Krzew nietrudny w uprawie, ale wymagający dość żyznej gleby, obfitego nawożenia, nawadniania w okresach suszy (bez moczenia liści). Może rosnąć na stanowiskach półcienistych, ale najlepiej rośnie w pełnym słońcu. W wilgotne lata wskazane jest opryskiwanie środkami zapobiegającymi chorobom liści. Odmiana przeciętnie odporna na mróz, wymagająca okrycia podstawy krzewu kopczykiem. W ostre zimy pędy mogą przemarzać częściowo lub do podstawy. Coroczne cięcie wiosenne jest konieczne, o sile zależnej od prowadzenia krzewu (jako krzew rabatowy, parkowy czy podwiązywany do podpór). Przeważnie najsilniejsze pędy przycina się do ok. 50-80 cm, słabsze usuwając lub skracając. Krzewy mają tendencję do ogałacania się od dołu. Po kwitnieniu usuwa się przekwitłe kwiaty i kwiatostany. Róża do stosowania w dużych i małych ogrodach, na rabatach jednolitych i razem z innymi niewielkimi krzewami, bylinami, roślinami sezonowymi i cebulowymi. Nadaje się na kwiat cięty. Przeciętna rozstawa sadzenia: 0,8-1,5 m.

autorzy: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

pierwsza publikacja: 1860; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Millet-Mannet
Francja

grupa roślin

róże

grupa użytkowa

róże wielkokwiatowe
róże parkowe

forma

krzew

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

krzewiasty wyprostowany

docelowa wysokość

od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)

jasnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

pełne
pachnące
kwiatostan

barwa kwiatów

fioletowe
różowe

pora kwitnienia

czerwiec
lipiec
sierpień
wrzesień
październik

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

rodzaj gleby

przeciętna ogrodowa

walory

pachnące kwiaty
ozdobne z kwiatów

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
rabaty
kwiaty cięte
suche bukiety
w grupach
soliter (pojedynczo)

strefa

6a

autorzy: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

